

2003/764

EL BROLLADOR

PORTAVEU DE LES ASSOCIACIONS DE VEÏNS DE CALDES DE MALAVELLA
I DE CASSÀ DE LA SELVA

NUM. 25 ESTIU 1978

DEDICAT A

L' 11 SETEMBRE

i
als
països
catalans

Electricitat, fontaneria, butà i calefacció

Servei de reparacions

Assistència tècnica especialitzada en:

Ràdio - televisió, escalfadors, cuines, rentadores, frigorífics, etc.

Muntatge d'antenes, televisions col·lectives, auto - ràdios

JFRIGOLA
JORDI

Distribuïdor i servei tècnic oficial de:

TV JOR - BEL - color

únic al mercat

Vegin la nostra gran exposició d'electrodomèstics

Llums

Neveres automàtiques cícliques

Rentadores superautomàtiques

Cuines electròniques

Equips estereo i alta fidelitat

Televisió negra i color

Demanin pressupostos sense compromís

PREU ESTABLE

RAVAL, 51 - 53

TELEFONS 46 11 15 - 46 11 38

CASSA DE LA SELVA

Editorial

Fa un any que parlavem, just estrenada la Democràcia, de l'onze de Septiembre.

Ara caldria fer balanç i després veure que cal fer, enguany, per la DIADA. D'antuvi, el lema de la DIADA l'any passat fou el de l'Assemblea de Catalunya:

LLIBERTAT, AMNISTIA, ESTATUT D'AUTONOMIA

Hem aconseguit un cert grau de llibertat. Hi hagué amnistia. No a gust de tothom, però n'hi hagué. I de l'ESTATUT, què?

Tenim un esboç de Generalitat. El President està actuant amb molta mà esquerra, segurament mes lentament del que molts voldiem, però amb la prudència que la crítica situació del país exigeix. No sempre es pot matar tot el que és gras, i son molts els que esperen que ultrapassem aquesta subtil linia de compromís per a dir que al POBLE no s'el pot deixar sol, i proposar una altre dictadura.

Els nostres Parlamentaris es disposen a el.laborar el projecte d'ESTATUT. Son els Parlamentaris del Poble, els que tots nosaltres elegirem el 15 de juny de l'any passat, i com a tals saben que es el que vol el Poble que els elegí.

Però no serà sobrer que tots, com un sol home, acudim a l'acte unitari que tots els partits democràtics preparen el diumenge dia 10 a Girona, per a fer patent la nostra irreductible voluntat d'esser un POBLE SOBIRA, d'assolir un Estatut que com a minim sigui comparable al NOSTRE, al que votarem el 1931 i que ja llavors, inclús en plena República, ens fou retallat. L'ESTATUT DE NURIA. Per una vegada, deixeu-me que parli el cor en lloc del cervell i cridar TOTS A GIRONA DIUMENGE, i VISCA CATALUNYA !!

SUMARI

Fer Política	4
Els ateneus	5
Les festes populars	6
I, aquest any, que?	7
L'Onze de septembre	8
Pàgines locals	9 a 12
La por	13
La guerra de successió	14
Colaboració	18
Entreteniments	19

COLABOREN :

Bosch i Codolà, Joaquim
Carreres, Jordi
Gaia, Joan
Moncadas i Jovenet, Miquel
Maimí i Coroleu, Joan
Rabassedas i Colomer, R.
Pérez i Nuell, Jaume
Pérez i Baró, Plató
Vinyals i Solà, Joan
Vizcaíno, Santi

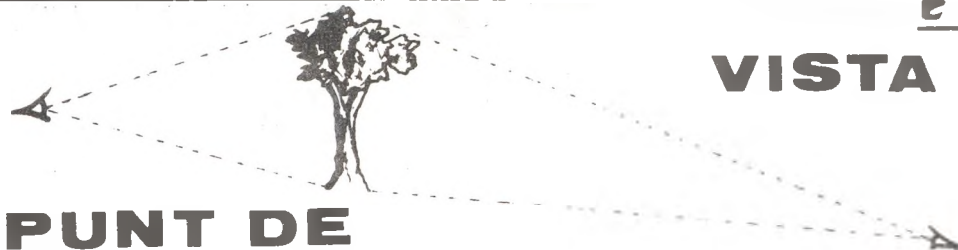
EDITEN:

Associación de Veins de
Caldes de Malavella i de
Cassà de la Selva.

IMPRIMEIX :

Gràfiques Duch - Cassà

Num 25
Estiu 1978

PUNT DE

FER POLITICA

Reflexions a propòsit de la volta en carro als Païssos Catalans.

Moltíssimes vegades hem insistit sobre el tema. Tan-tes, que temem fer-nos pesats. Però es que la qüestió bé mereix un xic més d'atenció de la que normalment se li dona.

Per a moltíssims compatriotes, la paraula POLITICA te unes connotacions força pejoratives. Uns, perquè tenen menys de cinquanta anys i no han tingut ocasió de veure el que realment es la política. Per altres, que en tenen més, perquè, o s'els hi ha oblidat o els han convençut de que era quelcom nefast.

Res mes lluny de la veritat. Política en fem cada vegada que tractem de calsevol afer que té relació amb altres persones. sigui quan definim l'àmbit de actuació d'una Societat Recreativa o quan comentem si l'Ajuntament es preocupa prou d'arreglar determinats carrers.

Inclús en un àmbit tan inofensiu com es la cultura, com es l'ensenyament elemental, fem política. Si definim que la mainada té de rebre ensenyament en la seva llengua materna, fem política.

I política feien els companys de la Vall de Tenes, quan han decidit fer la volta en carro als Païssos Catalans. Però una política admirable, digne dels mes encesos elogis, car el que pretenen es nogensmenys que coneixer gent de totes les contrades de parla catalana i enfortir els llaços de germanor entre tots els catalans. No crec que a ningú li pugui passar per el magí que es una activitat contraproduent. Donar a coneixer les seva manera de viure, de pensar, el folklore de la seva comarca i voler coneixer, a son torn, el dels demés no deu esser molt dolent, penso jo.

Política també, pero aquesta vegada baixa de sostre i plena de mala bava, es el que ha fet el bunquer barraqueta quant ha enviat els escamots de xoc a esperar a aquests companys en el limit del "Reino de Valencia" amb el lloable proposit d'estovar-los una mica. Perqué, segons aquests "Valencianos de pro", aixó es una "manio-bra del imperialismo catalan" i encara bó que no han dit que era cosa del " contubernio judeo-masónico-comunista".

Dit d'una altra amnera. La política, en sí, no es bona ni dolenta. Si per cas, les persones que la practiquen. Tal com no

segueix a la pag 17

Col·laboracions

ELS ATENEUS

Què sent un nen quan va a col·legi? Què sent qual-sevol de nosaltres quan llegeix el diari, veu la televisió o entra a treballar? Pot dir-se que la sensació més generalitzada és la de que ens sentim situats en un ambient que rares vegades hem triat i rebent uns coneixements que, en general, ignorem si son els que ens interessen o no. En una paraula, en les condicions actuals, ni les persones ni les comunitats decideixen les formes culturals que volen tenir.

Els ATENEUS POPULARS son les eines per a l'emancipació cultural de cada col·lectivitat.

Un Ateneu, en un Poble o en un Barri, es una entitat creada i governada per els mateixos veïns, que recull totes les iniciatives de caire cultural i les fa possibles. Aquest autogovern de la població fa que l'Ateneu sigui sempre un centre de cultura viva, car només canalitza les iniciatives que els socis consideren interessants.

Això fa que la realitat de cada Ateneu sigui diferent, i així, mentre certs ateneus han donat l'imatge de ser poc més que un centre de conferències amb una biblioteca, altres Ateneus, al nostre País han destacat per la seva dedicació a la preparació tècnica per a les Arts i els oficis, o com a centres de discussió política, o com a embrió d'escoles de Barri.

ELS ATENEUS, AVUI

Com ja hem dit, un Ateneu es una eina de la que hom en pot fer el que vol. Allí arriben les inquietuts de la comunitat, es materialitzen i es tornen a projectar sobre ella. Així, l'Ateneu pot ser el cafè del Poble o la seva Escola. Pot ser el lloc on els pagesos, artesans o obrers puguin discutir i perfeccionar tècniques professionals, pot ser el lloc on es monten assessories de diversa mena (sanitària, laboral, urbanística, escolar) o bé ont els grups específics de població (dones, jovent, jubilats) que senten una problemàtica pròpia poden discutir-la, explicar-la i aplicarla. O bé el lloc on es potencien tots aquells actes que poden redundar en benefici de la comunitat, desde el cinema o teatre, fins a l'organització de festes.

Evidentment, la llista no es acabada, i que jo sapiga, cap ateneu ha assolit tots aquests objectius.

Contariament a la televisió, que ens obliga a rebre passivament unes idees i que ens aïlla físicament de la família, dels amics i dels veïns, l'Ateneu es una Empresa que requereix activitat, iniciativa, empena i acció comunitaria.

El retrobament del sentit comunitari es, a la veu
(segueix a la pag

onze de setembre:

i aquest any, què?

Sabuda és de tothom la significació que l'onze de setembre té dintre l'història de Catalunya, aquell onze de setembre de 1714 en que, després de catorze mesos de setge, Rafael de Casanova i Antoni de Villarroel, rendien a les tropes franceses que lluitaven al costat de Felip V, el que quedava de Barcelona.

Amb la rendició de Barcelona els catalans perdien les institucions i privilegis dels que fins aleshores havien gaudit. Unes institucions a les que, fins i tot, els reis havien de jurar fidelitat com a condició "sine qua non" per a ésser acceptats pels catalans.

Podem afirmar, doncs, que l'onze de setembre, amb les pèrdues humanes i polítiques que representà, fou el dia més negre de la nostra història.

Darrerament Catalunya ha començat a sortir d'una altra fase negra de la seva història, una fase negra de quaranta anys, i amb aquest ressorgiment l'onze de setembre ha tingut un relleu recubrat: ha estat la diada de reivindicació, la jornada de manifestació de l'esperit català en els seus desitjos: el del respecte que com poble mereix, i el del retorn d'unes institucions que com a nacionalitat li calen.

El passat onze de setembre el poble català donà la mida de la unió en el seu desitg. Per primera vegada una manifestació pacífica podia fer por, Hom exigia el retorn del President Terradellas i de la Generalitat de Catalunya. I recuperarem un home, però no hem recuperat ni un "President" ni una institució.

Aquesta "Generalitat" no és de Catalunya. És l'instrument del qual Madrid s'ha servit per tal d'acallar la veu d'un poble, per apagar la flama d'un esperit que vol tornar a ser.

I ha de ser ara, més que mai, quan l'onze de setembre ha de ser reivindicatiu, quan ha de servir per manifestar el que no trobem bé.

Sembla que enguany l'onze de setembre tindrà un cerimonial propi, i programat per Josep Tarradellas, i que consistirà, poc més o menys, en una ofrena floral al monument de Rafael de Casanova i poca cosa més.

Personalment crec que, ara per primera vegada, Josep Tarradellas hauria de passar-se al costat i al servei del poble que el va reclamar, demanant s'ens concedeixi una Generalitat autònoma política i econòmicament, i, ja que no tenim altra dret, picar de peus junt amb el poble per la recuperació d'un estatut que reconegui la nostra identitat i faculti al ple funcionament de les nostres institucions. Ho farà Tarradellas? Crec que no, però li deixo un marge de confiança i penso que sempre és bonic somniar.

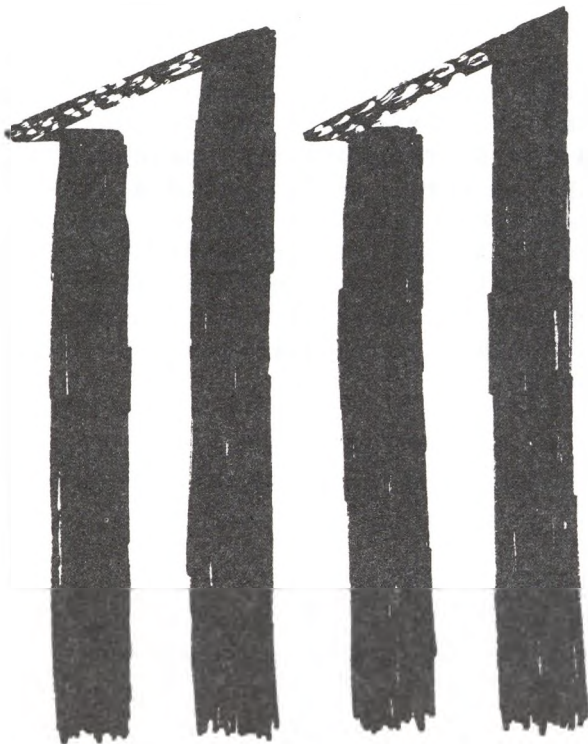
Jaume Pérez i Nuell

ONZE DE SETEMBRE

L'11 de Setembre de l'any passat un partit polític, històric de casa nostra, va llençar aquesta proclama :

- La Diada Nacional de Catalunya és aquest any el llindar d'una nova etapa de llibertat.

Sense sentirnos presoners de cap dogma; sense imitar models estrangers; conservant les llibertats individuals i col·lectives, volem una societat més pròspera, més justa i més solidària :

on siguin respectats els drets de la persona; on s'estableixi una veritable democràcia política i social i el poble sigui font de tot poder;

on puguin desenvolupar-se totes les iniciatives individuals que tendixin a un major benestar col·lectiu;

on el treball, assegurat a tothom, sigui respectat i permeti una vida digna i una participació adequada en la gestió de l'economia ;

on l'educació i l'assistència sanitària siguin gratuïtes per a tothom;

on sigui defensada la qualitat del medi ambient i es respecti la integritat de la natura.

Avui, a un any de la proclama, podem dir que s'ha fet camí, bé que poc a poc. No podem quedar indiferents davant la crida, tan plena de nova vida, que té aquest pregó. Tots, treballadors, empresaris, jubilats, estudiants, ... , tots tenim el nostre lloc ben concret dintre aquesta nova societat que volem recibir. Tots hem estat cridats a portar a terme aquesta obra immensa que és retornar a Catalunya la identitat de poble que va perdre aquell Onze de Setembre del 1.714. Comemorant una derrota donem gloria a l'esperit viu del poble català que mai no ha mort.

Siguem dignes d'aquesta història i recuperem els nostres orígens.

Joan Maymí i Coloreu

INFORMACIÓ LOCAL

RESPOSTA D'OPCIO DEMOCRATICA CASSANENCA A LA CIRCULAR DE L'AJUNTAMENT A TOTS ELS CASSANENCS I ENTITATS, ASSOCIACIONS, PARTITS POLITICS, etc.

OPCIO DEMOCRATICA CASSANENCA, davant la circular que ha emès l'Ajuntament del nostre poble, es creu amb l'obligació, i complint així el compromís agafat davant l'electorat cassanenc, de fer la següent declaració:

a. Que donada la interinitat de l'actual consistori creiem del tot inoportú, i fora de temps, el voler preparar, a contra rellotge, la Segona Fase de l'adaptació del Pla General d'Ordenació Urbana segons la llei del Sòl del 2 de Maig de l'any 1.975.

b. Estem convençuts que aquest toc democràtic donat per mitjà de la circular, al treball esmentat, ha estat forçat per la superioritat.

c. Com que coneixem la manera de fer de l'actual Consistori, tot i que O.D.C. no està d'acord en que aquesta Segona Fase es porti a terme ara, ens hem vist moralment obligats a demanar la inclusió del nostre grup a les set ponències que es detallen a la Circular, estant disposats a inscriure'ns a les que puguin anar sortint.

d. Tot i que veïem el perill d'haver de lluitar contra unes posicions pre-estabertes, entenem que el fet d'adoptar, per part nostra, aquesta actitud respon únicament a l'obligació que tenim d'ajudar a reordenar les futures estructures de convivència per les que s'haurà de regir, durant llarg temps, el poble cassanenc. Amb aquest objectiu, que sempre ha estat el que ens ha motivat a treballar pel poble de Cassà de la Selva, i contant amb l'ajuda dels serveis tècnics dels partits polítics, que ens donen suport, agafem el compromís de treballar democràticament per a l'elaboració d'aquest nou Pla General d'Ordenació Urbana.

O.D.C.

Celebrem que la "Comissió de Festes" creada pel Magnífic Ajuntament, i que és tan bé patrocinador de tots els seus actes recreatius i folklòrics, hagi tingut la iniciativa d'organitzar la gran "Verbena" del mes d'Agost, amb la col.laboració de "Amics de la Sardana" que tan positivament estan treballant per la nostra dansa. Esperem en vista de l'èxit obtingut per la "Comissió de Festes", l'Ajuntament es decideixi a crear noves "Comissions", que igualment patrocinades, es poguessin dedicar a ajudar a resoldre alguns problemes d'especial interès pel poble, com podrien ser: Gestionar la col·locació de l'enllumenat públic al barri de Sant Antoni (La Cinia), i de WC públics. La tristement perduda i anyorada Pergola de la Coma. Ajudar a crear guardaries pels infants, etc.

La comissió aviat seria formada. Si es decideixen, ja ho saben.

A.V.C.

Es ben clar que els acords presos pel Consistori, tots queden en un foc d'encenalls perdó, tots no, car s'ha fet la tribuna i s'ha il.luminat el Camp d'Esports. Per anar a caçar cargols? Doncs ja no cal ni llum de carbure ni paraigües...

Per què el Parc per la mainada, aprovat i ratificat, no arriba...? Ja ha passat la Festa Major.

Per els carrers per Contribucions Especials, tal com va ésser aprovat, per què si sabem que a la llarga sempre guanya el més tossut o claudica el qui té necessitat.

Veïns que viviu en aquestes montanyes de rocs i fang. Poseu-vos d'acord i diguen que SI, que volem arranjar els carrers per "Cooperación Especial", que si no, deixarem de trepitjar aquesta terra, sense haber conseguit trepitjar l'asfalt.

A.V.C.

i hágase la luz !

En una fría noche, próxima a Navidades y lejana en mi recuerdo, tuvo lugar una inusitada reunión, que congregó a vecinos de dos urbanizaciones (San Antón y Edificio Trébol), a los promotores de las mismas, Sres. Juliá y Bosch, y a miembros relevantes de la Corporación Municipal, entre ellos el Sr. Alcalde y el anterior Secretario. En la misma se discutió la apremiante necesidad de que fuera puesto en servicio, y a la mayor brevedad posible, el alumbrado público. El Sr. Alcalde se comprometió, verbalmente, a solucionar el asunto en un par o tres de meses, y solicitó al Sr. Pelayo Juliá que mantuviera en servicio al alumbrado en cuestión, hasta pasadas las fiestas navideñas; periodo suficiente para resolver definitivamente el problema. Preguntando a los vecinos si les complacía la solución, se levantó la sesión. Y la luz se fue y no volvió.

Hace unos meses, l'Associació de Veïns solicitó la firma a todos los vecinos del barrio, con el fin de apoyar su instancia dirigida al Gobernador Civil. Se obtuvieron más de medio centenar de firmas, una por vivienda como mínimo. Notificado el hecho al Sr. Juliá, nos mostró su preocupación e insistió que íbamos demasiado lejos. Nos aseguró que en estos momentos el Sr. Alcalde estaba de lo más suave, y que, sin lugar a dudas, entraría en razón y solucionaría el caso. Sin embargo, no fue así, ya que nos indicó no poder hacer nada al respecto, y que el único responsable era el promotor.

Y así estamos, el Ayuntamiento no quiere intervenir. La instancia enviada por la "Associació de Veïns" junto con las firmas de los vecinos afectados, no ha causado efecto. El promotor, Sr. Juliá, habiendo sido citado por el Consistorio, no aparece por allí. Además ha sido capaz de acusar a la "Associació de Veïns" de pretender confeccionarse un traje a medida, con todo este asunto. Y así está el patio, todos tan tranquilos y sin luz.

Fíjense Vds. en lo bien organizado que está nuestro pueblo; les contaré una anécdota:

Durante la pasada Fiesta Mayor, se celebraron audiciones de sardanas en los distintos barrios de la población. A alguien se le ocurrió que una de estas audiciones podría interpretarse el el "Barrio de la Luz" (San Antón) en sesión nocturna. La sorpresa de músicos y vecinos fue mayúscula.

¿Dónde colocar a la orquesta para que pudiera leer la partitura?

La solución, ya que se llegaron a interpretar tres sardanas, estribó en situar a los músicos en una entrada de escalera. De nuevo apareció el problema del alumbrado, ya que la luz de las escaleras permanece encendida tan sólo unos momentos. Pero no teman, se acertó con una nueva solución al situar un vecino junto al interruptor para que lo pulsara cada vez que se apagaba. Fue avisado el Sr. Alcalde para que se diera una vuelta por allí, y, como es lógico, no compareció.

Sres. Alcalde y Concejales, creo que no es tarea suya la de reírse de la gente. Suerte que estábamos en Fiestas, y medio mundo se reía del otro medio.

Un vecino

Associació de Veïns de Cassà

A. Clavé, s/n.

CASSÀ DE LA SELVA

El abajo firmante, como Presidente de la Asociación de Vecinos de Cassà de la Selva, con domicilio social en C/. Joaquín Bosch de la citada villa, a V.E. y con el debido respeto.

EXPONE: Que en Cassà de la Selva, zona de C/. San Antón, Edificio San Antón, Edificio Trevel y alrededores, carece de iluminación pública, con los consiguientes problemas, incomodidades y peligros que ello comporta a las familias que en número de cincuenta, habitan en ésta zona.

Que el área anteriormente citada empezó a habitarse en el año mil novecientos sesenta y ocho, corriendo la iluminación pública a cargo del constructor (Empresa Juliá-Llovetas), puesto que aún no se había realizado la correspondiente inspección.

Que en el año mil novecientos setenta y seis, el citado constructor cesó el suministro de fluido público en toda la Urbanización.

Que el Ayuntamiento de la Villa, según expresó a una Comisión de esta Asociación de Vecinos, que no se haría cargo de la iluminación, hasta que no se hubiera efectuado la cesión de las calles al Ayuntamiento, por parte del Promotor.

Que todos los contactos que, tanto de vecinos afectados, como de la Comisión de Urbanismo de esta Asociación, han efectuado, han resultado infructuosos, es por lo que:

SUPLICA: Que V.E. como Presidente de la Comisión Provincial de Urbanismo, inste a realizar las gestiones oportunas para esclarecer y solucionar este problema y tenga por acompañada ésta por un pliego de firmas de todos los vecinos afectados, junto con la instancia dirigida al Sr. Alcalde y su correspondiente contestación.

Gracia que espera obtener del recto proceder de V.E., cuya vida guarde Dios muchos años.

Cassà de la Selva, ventiocho de Agosto de 1978

Firmado: Ramón Rabassetas Colomer

l'últim contrapunt

El moment actual del nostre poble passarà a l'història, no precisament com una època de cooperació o d'idees altruistes, en miras a un futur positiu per a tots.

Es en aquests moments i precisament en el camp religiós, on es demostra més aquesta falta de coherència i de diàleg, fins ara es parlava dels bons i dels dolents. Ara tots som bons, o som dolents, o, tan és una cosa com l'altra? perquè ningú en parla, sembla que el tema ja no interessi.

Al haber-se divorciat l'Església del camp social que li pertocava, perquè realment tenia l'obligació de mirar aquesta parcel·la, d'una importància molt considerable, no ha fet res més que disimular una situació, que, a la llarga repercutirà en uns problemes, que en el nostre poble ja s'han produït i que les parts interessades han procurat tapar. Segurament perquè els primers sorpresos han sigut els mateixos interessats en el tema.

El centenari Col·legi de les Monges del Cor de Maria, ha decidit tancar les portes. Aixó fou anunciat als pares, poc abans d'acabar el curs passat.

Com a veïns de Cassà, considerem, que és una de les decisions més greus i significatives que poden afectar a la vida del poble. Tancar un col·legi no és tan car qualsevol entitat o negoci. Tancar un col·legi, sigui de la confessió que sigui, és perdre una font, en la que tothom era lliure d'anar-hi a saborejar els seus fruits.

No ens fem pas aquí amb els resultats d'aquests fruits, impartits per les Monges, doncs encara que les mentalitats han canviat molt depressa, sempre hi hauria hagut qui escollís el seu ensenyament, encara que, si ens hem de regir per l'escàs enrenou, per les minses protestes que s'han produït sobre el fet, reflexen molt poc interès per aquesta fallida. Fins en el moment de perdre un col·legi, el poble de Cassà ha fet el desentés. Per altra banda la superioritat de la congregació religiosa, ha tingut molt poc en compte la seva responsabilitat educadora, envers tantes famílies que confiaven en la seva serietat, car una empresa, per mal parada que estigui, tan economicament (?) com de planificació de cara el futur, no pot dir plego, sense consultar les parts interessades, que en aquest cas eren moltes i delicades. Quina opció heu donat als alumnes? I als pares? Heu donat raons vàlides que justifiquin la figida?

Es un trist final el tenir que marxar per la porta petita, perquè creiem que les Monges que han dedicat tota la vida a Cassà, segurament es senten tan cassanenques com nosaltres, i es mereixien un altre comiat. Els interessos siguin de la classe que siguin, sempre perjudicaran al més feble.

Si un dia, per el motiu que sigui, es produeix un fet semblant, precisament amb el fet de les Monges, vejam si llavors, tan educadors com autoritats, com poble, tenim plena consciència de lo que debem i podem fer per conservar la dignitat.

Col·laboracions

L A P O R

Por de què? Es que volem èsser covards? Som i sempre serem tímids? Es que reculem a qualsevol embestida forçada a l'impuls del vent, embolcallat de circumstàncies d'interessos creats, que ens empenyen a camins a voltes relliscosos?

No; i diem no !!

Diem-ho, per endavant, i prego al volgut lector, al fullejar aquest escrit sincer i humà, vegi sempre - i no mes que això - la recititut de principis morals que han sigut sempre el nostre estel, per induir-nos a exposar els nostres pensaments. Exposar-los amb abso - luta llibertat i obligant-nos a respectar altres opinions diferents que a la fi van a parar al mateix indret.

Vedaderament, es tota una vida, que sense forçar el camí em - prés, hem pogut seguir la caminada dels anys. La front serena i sols, lluitant objectivament amb el destí. Que el sol de la posta ens senyalarà el temps definit, que Deu ens vol drà al seu Recès.

Seguim, si us plau, el te ma que mou les inquietuts del nos - tre esperit, amb els comentaris que comparen la contemplació del mon d'avui, amb la mirada opticament ob jectiva.

Existeix l'afany incontenible de correr ... de fer camí ... d'arribar ont? Depressa... passar endimoniadament al que corre menys i no es d'estranyar que vingui una trista ensopegada i tot vagi en orris.

Molts arreiven a la meta, altres es queden per el camí, i a - questa carrera del mon d'avui l'apli quem a tots els estaments: Socials, polítics, econòmics, immobiliaris etc. dis els cercles de les seves activitats.

Pensem, per uns moments, si aquest estat frenètic d'avui po gués esser impulsat per una coordi nació total d'energies, empleades totalment, per els pobles i veïns, amb la conjuntació de llurs idees, lligant sempre els esforços morals i materials, cap a una construcció sòlida, edificada disn uns espai clar, de sentiments generosos i com prensius. Segurament, no cal dubtar - ho, ciur'em en un mon millor.

No obstant... malaurada - ment no es així. Perquè?

Tenim por. Som covards! Perquè? Perquè l'home ha de guardar la seva personalitat pròpia, ha de respectar, en llibertat, el pensar aliè. I es així com seguirà un ca - mí dreturer, sense vacilacions, per que haurà marginat tot allò que em - presona el nostre esperit, LA POR!!

Comencem per l'home que diu que te fe i creença en Deu. Si es així, està obligat a practicar i a predicar amb l'exemple dins el - cercle de les seves activitats.

Si l'home poseïex una ideologia política, sigui del color que sigui, ha de sentir-se obligat a complir amb els seus deures i ser veis del partit i mai transigirà que altres burlin els principis bà - (segueix a la pag 16)

LA GUERRA DE SUCCESSIÓ

Després de la profunda crisi de la guerra contra Felip IV que va deixar aturada Catalunya, en ple regnat de Carles II i per primera vegada, eren assenyalats els indicis d'un desig de renaixença econòmica per part dels catalans. Però no és això solament. No és sols el deler d'un avenç material que torni la prax peritat a Catalunya; és també el deler d'intervenció en la política espanyola, al marge de la qual havien viscut els catalans bona part dels segles XVI i XVII.

Les guerres interminables amb França, in vasora diverses vegades, en no gaires anys, del territori català, el recordma teix dels darrers anys de la guerra dels Segadors i l'apropiació del Rosselló i la Cerdanya, i encara la competència dels productes francesos, teixits principalment, introduïts al Principat, treballaven els ànims i els nodrien d'hostilitat envers França. D'altra banda, en els darrers temps del segle XVII, mentre a Madrid les intrigues del partit afrancesat i dels representants de França guanyaven posicions a la Cort i fora d'ella, a Catalunya els contingents austríacs enviats per ajudar-la contra l'invasor francès i, sobretot, el príncep de Damstadt, que els comandava i que va saber encarnar els sentiments i els interessos populars, guanyaven voluntats per a la causa de l'arxiduc Carles d'Àustria, el rival de Felip d'Anjou, pretendent francès.

El testament de Carles II designà Felip d'Anjou, net de Lluís XIV, com a successor. L'entronització de la dinastia borbònica estimulava els governants centrals i llurs delegats a l'escomesa contra les institucions catalanes; perquè Lluís XIV encarnava l'esperit autoritari i centralitzador, i aquest mateix esperit duia Felip V, i aquest era també l'esperit del Consell de Castella.

Però, malgrat les topades que des del començament del regnat van produir-se entre les autoritats d'una i altra banda, els començaments del regnat van descapdellar-se sense conflictes irreparables.

Malgrat els incidents abundosos i les discrepàncies que van produir-sihi, en tres mesos les Corts van arribar a feliç conclusió. Foren les Corts catalanes de 1701-1702, les primeres Corts que presidia el novell rei. I van arribar a feliç conclusió perquè no sols Felip havia reconegut tots els drets i privilegis del Principat i n'havia enfortit d'altres cap a una més àmplia llibertat, sinó que havia donat satisfacció als catalans en algunes de les seves més altes aspiracions de caràcter econòmic. Però la major part dels catalans seguien, per adhesió dinàstica i per esperit tradicionalista, aferrats a la causa de l'arxiduc. La gran Aliança d'Anglaterra, Àustria i Holanda podia proporcionar una garantia prou ferma de confiança davant una Espanya profundament dividida i una França voltada d'enemics. Amb la garantia del pacte de Gènova els catalans van creure que podien llançar-se a la lluita; i, quan, per segona vegada, l'estol aliat va aparèixer davant de Barcelona, aquest cop duent a bord l'arxiduc, els catalans en gran nombre van acudir a fer-li homenatge, i, al cap d'un mes, el virrei Velasco hagué de signar la capitilació de Barcelona, i el 7 de novembre de 1705 l'arxiduc -Carles III- hi feia la seva entrada triomfal.

Aragó, València i Mallorca van seguir l'exemple de Catalunya; Menorca va caure en mans dels anglesos, els quals ja no l'abandonarien. Barcelona va resistir un setge dirigit personalment per Felip V. Dues vegades (en 1706 i en 1710) els aliats -i els catalans amb ells- van en-

LA GUERRA DE SUCESSIÓ

(acabament)

trar a Madrid; dues vegades van haver de sortir-ne, la primera per a ésser desfets a la batalla d'Almansa, i la segona, per a ésser vençuts a Brihuega i Villaviciosa, amb la consegüent ofensiva cap a la frontera catalana i dins Catalunya.

I quan ja la seva situació era ben precària, la mort de l'emperador Josep I, que no tenia successió, va venir a enfonsar definitivament les probabilitats de salvació de Catalunya. L'arxiduc Carles, germà de Josep, no sols obtenia els Estats de la corona d'Àustria, sinó també aviat, la corona imperial.

Anglaterra i Holanda, ja no tenien l'interès d'abans en la lluita: l'Imperi de Carles V, refet en la persona de Carles VI, no els interessava pas més que l'entronització dels Borbons alhora a França i Espanya. I les potències bel·ligerants negacion la pau, defensant cadascuna els seus interessos i les seves ambicions.

El 13 de juliol de 1713, data del signat a Utrecht, Catalunya restava sola enfront les tropes de Felip V. L'assalt general tingué lloc l'onze de setembre de 1714. Començà amb una sèrie d'atacs als baluards de la ciutat de Barcelona que minaren lentament la solidesa de les seves defenses, febrilment reparades i cada més precàriament controlades per les forces catalanes, a les ordres del conseller en cap, Rafael Casanova, ferit en el darrer assalt dels borbònics. La ciutat hagué de capitular, fet que significà la fi de la nació catalana, l'abolició de les constitucions del Principat i el sotmetiment de Catalunya als esquemes rígidament centralistes i autoritaris de la monarquia de Felip V.

LA POR

(ve de la pag
sics del mateix, aobligant al res-
pecte del propi i respectant els
desl altres de diferent ideologia
o sigui, demos trar comprensió i
afanny de servir al país.

Dins el cercle del treball
ont es junten socialment empresa i
obrer, es bo sentir el compliment
desl deures laborals i socials, amb
la compenetració de capital i tre-
ball, i així, juntament, les dues
forces coherents de la producció
poder superar les necessitats del
país.

Presentades aquestes posi-
cions positives, podem declarar les
causes negatives de la societat en
que vivim? SI! Creiem verdadera-
ment que la causa comuna del defec-
te es LA POR.

Tenim por " del que di -
ran" si anem a un espectacle, o
si no hi anem, si ens afiliem a un
partit o ens quedem estàtics a ca-
sa, perque, potser fent-ho diferent
perdriem la feina. Tenim por. Te -
nim por del que diran, si fem o si
no fem, els amics o familiars.

No! Això no! Hem de ser
conseqüents i lliures totalment, hem
de voler dignificar la nostra perso-
nalitat, hem d'exigir el respecte
mutu i sobretot hem d'enlairar for-
tament el sentit del patriotisme .

Comencem per estimar la
vila on vivim i hem nascut, sentint
per ella tot l'amor d'un bon fill
per la mare, volguen fer-la gran i
esplendorosa. Recordem que Caldes
te història, te les Termes Romanes
que parlen a bastament del que fou
durant l'Imperi. No la deixem caure.

Unim els nostres afanys en un gegan-
tí llaç de germanos i tots junts
aixequem l'obelisc triomfal de l'a-
mor patriòtic dins un ordre, una
comprensió, un esforç comú.

Perqué el nostre Poble si-
gui símbol de prosperitat i de be-
nestar, entre els de la nostra te-
rra de Catalunya, ont caben tots
els homes de bona voluntat, dins de
l'anella de germanor que es la Sar-
dana, que es desclou i s'eixampla
per a acollir totes les terres dive-
ses de l'Espanya.

J. VINYALS SOLA

NOTES DE REDACCIO

En diverses ocasions hem
manifestat que BROLLADOR vol esser
una tribuna oberta a tots els homes
i dones, a fí de que puguin expre-
ssar lliurament les seves opinions
sense mes limitació que el respecte
als demés.

Es per això que no nece-
ssariament hem de solidaritzarnos
amb les opinions dels nostres cola-
boradors.

o o o o o o

Per a el proper número i
successius, tenim preparat un in-
teressant treball del nostre habi-
tual col·laborador, PLA DE BENAULA,
sobre l'història de la nostra co-
marca.

Atres temes interessants
en preparació, després del parente-
ssis - massa llarg, ho reconeixem-
d'estiu.

FER POLITICA

(ve de la pag 4)

pòdem dir que conduir un cotxe sigui cosa d'assasins, encara que alguna vegada hi hagin morts per accident de cotxe.

En resum, cal que aprenguem a distingir entre el que cal fer i el que no cal. I que pensem que la política sols es dolenta en les mans dels que intenten fer-la servir per enriquirse. I aquests son, precisament, els qui vos diran que la política es cosa dolenta.

PATRICI

ELS ATENEUS

(ve de la pag 5)

gada, la premisa i el primer fruit dels ateneus populars. I és en funció d'aquest sentit que l'Ateneu es conforma d'una o altre manera, segons la Cultura viva que el Poble decideix donar-se, i no de la cultura "oficial", uniformadora, buida i en definitiva alienant que ens ser veixen per terra, mar i aire.

JOAN GAIA

LES FESTES POPULARS

(ve de la pag 6)

Fins aquí, el resorgiment sembla perfecte. Però.. Si, amics, tenia d'haver-hi un però. Que tothom opini es meravellós, que no ens conformem amb les festes que ens donen es positiu. Ja em donat un gran pas endavant.

No n'hi ha prou! Cal que aquestes opinions no es facin a la taula del cafè. Cal predicar amb l'exemple. Es absolutament necessari que si volem que les nostres festes siguin això, NOSTRES, comencem per col·laborar amb les nostres opinions, en les reunions preparatories, i que despres participem activament en el muntatge.

Portar a bon terme una festa, una conferència, una simple projecció cinematogràfica, requereix considerable esforç i cal que no siguin sempre els mateixos que han de fer-lo. Com requereix un cert esforç econòmic, i cal que el suportem entre tots.

Una vegada mes, les ASSOCIACIONS DE VEINS fan una crida a tot el poble, per que a les seves reunions - que solen ser obertes - hi assisteixi com mes gent millor i perque a l'hora de muntar calsevol activitat sigui a gust de tots i amb la col·laboració de tots.

PLATÓ

**DIADA
NACIONAL
A
CASSÀ**

CASSA I L'ONZE DE SETEMBRE

L'onze de setembre de 1714 Catalunya iniciava un procés de reconquerir les institucions nacionals que fins aquella diada havien sigut defensades afenissadament pels prohoms que les representaven i que ajudats per molts juristes plantaven cara a qualsevol intromissió del poder; amb el decret de "Nova Planta" Felip V de Castella ens deixava sense Corporacions ni Universitats i ens donava unes estructures militars i administratives de nació subjugada al seu autoritarisme.

La ferida era profunda, la recuperació ha sigut llarga i hem de treballar perquè la convalescència vagi per bon camí, la nostra recuperació porta una bona empenta, està asentada en bones bases.

CASSANENCS!

El proper dilluns 11 de setembre, celebrem la Diada Nacional de Catalunya. Us cridem perquè acudiu als actes en commemoració de la festa. Cal que manifestem la nostra identitat de nació, cal reconstruir l'arruïnada unitat, cal projectar pel futur col·lectiu que ens espera. Guarniu la vila de senyeres, es la nostra festa!

VISCA CATALUNYA!

La "COMISSIÓ 11 DE SETEMBRE" de Cassà de la Selva, formada per:

AMICS DE LA SARDANA
ASSOCIACIÓ DE VEINS
COLLA EXCURSIONISTA
OPCIÓ DEMOCRÀTICA

ha organitzat per la celebració de la Diada Nacional, els següents actes:

- a les 6 de la tarda, a la Plaça dels Forcs:

Cercavila i titelles per a la mainada, a càrrec del grup:

TITELLES NAIP

- a les 10 del vespre, al Passeig:

Audició de sardanes a càrrec de la Cobla:

FOMENT DE LA SARDANA

Discurs del Diputat Socialista

ERNEST LLUCH

escacs
jeroglífico
ENTRETENIMIENTOS

encruats
m o s
u s

humor

CRUCIGRAMA: AL RESOLVERLO HAY QUE COLOCAR LOS 13 CUADROS NEGROS QUE CONTIENE. SOLUCIONES HASTA EL 20 DE SETIEMBRE A ESTA DIRECCION: EL BROLLADOR-PASATIEMPOS, CALDAS DE MALAVELLA =

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	1
										2
										3
										4
										5
										6
										7
										8
										9
										10

HORIZONTALES: 1. Peguero, el que saca o fabrica pez o trata en ella. - 2. En fem., dicese del vestido o de cualquier tela muy deteriorados. Percibir con el olfato. - 3. Abreviatura de punto cardinal. Pura, simple. Oficial del ejército otomano. - 4. Gracia, chiste y donaire en la expresión. Medida de longitud japonesa. - 5. Símbolo químico del uranio. En plural, partida de caza. - 6. Conjunción copulativa. Siglas de una organización internacional. Símbolo químico del carbono. Quinientos. - 7. Hijo de Adán y Eva. En plural, abeja reina. - 8. Aplaudido, encarecido. - 9. Natural de Laconia, antiguo país de Grecia. Ala sin plumas. - 10. Fig., decadencia. Tuesto.

VERTICALES: 1. Distribuyas. Acusativo del pronombre. - 2. Repetido y familiarmente, madre. Signo de ochenta entre los antiguos romanos. Al revés, persiga un animal para capturarlo o matarlo. - 3. Galería o museo de pinturas. - 4. Ayuda de campo. Artículo determinado plural. - 5. Persona que se prepara para recibir el bautismo. - 6. Uno. Marchitó. Mes hebreo. Símbolo químico del azufre. - 7. Negación. Villa de la provincia de Jaén. - 8. Flanco de un ejército. Símbolo químico del yodo. Habitación espaciosa. - 9. Humillado, rebajado. - 10. Rezáis. Hizo ruido una cosa.

ras. - 4. Ayuda de campo. Artículo determinado plural. - 5. Persona que se prepara para recibir el bautismo. - 6. Uno. Marchitó. Mes hebreo. Símbolo químico del azufre. - 7. Negación. Villa de la provincia de Jaén. - 8. Flanco de un ejército. Símbolo químico del yodo. Habitación espaciosa. - 9. Humillado, rebajado. - 10. Rezáis. Hizo ruido una cosa.

Soluciones a los pasatiempos del número 24:

Crucigrama: DEBELADORA
ORIFICAXEN
DASONOMICA
ETERATOXET
COCOBACILO
AXUXEXLOXP
GALARDEXCI
OPACAXSEIS
NERIXAXCAM
OXAXANSIOSO

Jeroglífico:
- En Albania.
(En alba N,i,a)

PALABRAS ENCADENADAS

A partir de la palabra 1 y cambiando una sola letra cada vez de modo que la palabra resultante tenga significado en castellano, trate de obtener la palabra 2.

Ejemplo: Palabra 1: FATAL. - Palabra 2: MELON
Solución: FATAL, FANAL, PANAL, PENAL, PENAN, PELAN, PELON, MELON.

En este caso hemos usado 6 palabras-puente. Naturalmente, hay más soluciones, pero se trata de usar el menor número de palabras-puente.

Ahora Ud. pruebe a encadenar las palabras:

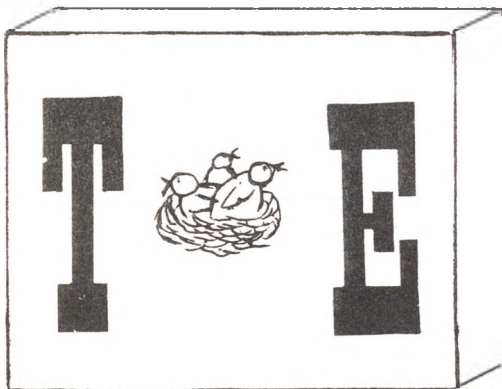
- 1. ACASO
- 2. EXITO

Máximo: 12 palabras-puente.

Puntuación concurso: Crucigrama, 19 puntos, Jeroglífico, 5 y Palabras encadenadas, 5.

Nota: En nuestro próximo número publicaremos la clasificación general y el ganador del mes de junio.

JEROGLIFICO

- ¿Cómo estuvo el espectáculo?

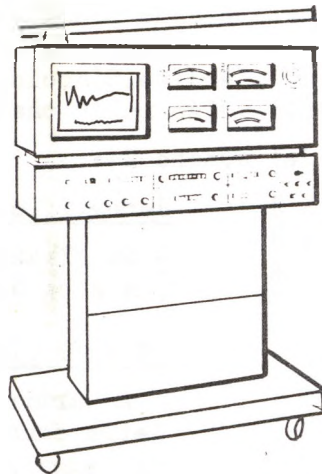
TALLER AUTO-REPARACIÓ

JOSEP GENOHER

té la satisfacció de comunicar al públic en
general el nou servei de

AUTO TEST

(comprobació i posta a punt de motors)

Reparació General d'Automòbils i Maquinària.
Comprobació Elements Elèctrics i Diesel.

Avinguda Dr. Furest, 3
Telèfon 47 02 23
Caldes de Malavella (Girona)

Lluís Borda (Sed 10-20-3)